

ת"ד 434/09/12 - מדינת ישראל נגד חאזם אבו רמילה

בית משפט השלום לתעבורה בירושלים

11 מאי 2014

ת"ד 434-09-12 מדינת ישראל נ' אבו
רמילה

לפני כב' הסגן נשיא יוסף ריבלין
בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

חאזם אבו רמילה

הנאשם

גזר דין

1. ביום **5.6.12** נהג הנאשם אוטובוס באיזור קניון מלחה ובתוך כדי נהיגתו פגע הנאשם בהולך רגל גילברט גטראידה ז"ל שחצה הכביש מימין לשמאל בכיוון האוטובוס וגם למותו.
 2. בשל דחיות חוזרות ונשנות מצד ההגנה (ב"כ הנאשם הראשונה) ההוכחות החלו להישמע רק ב- 23.10.13 כאשר הנאשם יוצג ע"י עו"ד קיוול.
 3. לאחר שמיעת הראיות, בהכרעת הדין נקבעה אחריותו של הנאשם לאירוע התאונה.
 4. **המאשימה** בטעוניה לעונש ציינה העובדה שהנאשם בחר לנהל הוכחות. העובדה שהמקום היה מוכר לנאשם עקב עבודתו כנהג אוטובוס במקום. בהפנותה לפסיקה טענה למתחם עונש הולם של מאסר בפועל בין 10 ל- 20 חודשים. המאשימה הפנתה להרשעות הנאשם - נוהג מ- 1984 וסה"כ 21 הרשעות בהן שתי תאונות דרכים מ- 1989, 1998. עוד לחובת הנאשם עבירת מהירות (קנס). בסכמה טעוניה ביקשה המאשימה כי יוטל על הנאשם עונש מאסר של שנה, מאסר על תנאי ופסילה למשך 15 שנה.
- ההגנה** ציינה כי הנאשם בן 49 נשוי ואב ל- 9 ילדים כאשר כל חייו נהג ולפיכך הרשעותיו ביחס לוותקו בנהיגה והעובדה שהוא נהג מקצועי מינוריות.
- ב"כ הנאשם ציין כי הנאשם במצב נפשי קשה עקב התאונה (הוצגו מסמכים) וכי יש לו קושי במציאת פרנסה. גם ההגנה הביאה פסיקה ולטעמה בנסיבות התאונה יש להסתפק במאסר בעבודות שירות.

5. דין

ע.פ. 6755/09 אלמוג נ. מדינת ישראל (נבו) קבע שלושה כללים מנחים בסוגיית הענישה:

האחד, ראוי לגזור עונש של מאסר בפועל ופסילה משמעותית (קדושת החיים ושיקולי הרתעה).

השני, נסיבות אישיות. אין לייחס להן משקל רב לאור אופי העבירות, המבוצעות על ידי אנשים נורמטיביים.

השלישי, מידת הרשלנות.

בית משפט עליון בהתייחסו לענישה הולמת קבע ב"מציאות המצערת שלנו יש להטיל עונשים חמורים ומרתיעים על אלה הפוגעים בבטיחות התנועה בדרכים..." (רע"פ 291/91 ארביב נ. מדינת ישראל פס"ד מה' (2) 580 (582)).

בית משפט עליון גם קבע "הקטל הנוראי בכבישי ישראל מחייב אותנו להקשות את ליבנו ולנהוג עם עבריינים כאלה במידת הדין ולא במידת הרחמים משמעות הדברים היא שיש להעלות את רמת הענישה בכיוון העונשים המירביים הקבועים בחוק תוך הפחתת המשקל היחסית של הנסיבות האישיות..." (ר.ע.פ. 2842/96 כחלון נ. מדינת ישראל (לא פורסם) וראה גם דנ"פ 1391/12 מזרחי נ. מדינת ישראל (נבו). אשר לגרימת תאונת דרכים במעבר חציה נקבע:

"הדרך להגן על הולכי רגל החוצים במעבר חציה מוסדר ומואר והתוצאה הקשה בגרימת מותו של המנוח מצדיקים ענישה שיש עימה הרתעה ואזהרה לנוהגי הרכב ואין במקרה כזה להתחשב יתר על המידה בנסיבות אישיות של הנאשם ובקשיים שיגרמו לו עקב הענישה ההולמת..." (ת.פ. חיפה 256/92 מדינת ישראל נ. אלי בן דוד כהן)

מתחם הענישה לנהגים המורשעים בגין גרימת מות אשר למאסר נע בין מאסר לריצוי בעבודות שירות ושנת מאסר. במקרים חריגים מוטל מאסר לתקופות ארוכות יותר והכל תלוי במידת הרשלנות ובעבר. **מתחם הענישה** אשר לפסילה בתאונות נע בין 5 שנים ל- 20 שנה ובמקרים חריגים פסילה לצמיתות. (נבו).

6. **ומן הכלל לתאונה נשוא תיק זה.**

המדובר ברשלנות גבוהה. הנאשם נהג אוטובוס כפי שצויין בהכה"ד בשדה ראייה פתוח של 28 מטר ובמשך 5 שניות ויותר הנאשם כלל לא הבחין במנוח שירד מן המדרכה לכביש. נתתי דעתי הן לנסיבותיו האישיות של הנאשם והן לעברו שביחס לנהג מקצועי אינו מכביד. נתתי דעתי לקורבן ומשפחתו.

לאור כל האמור דן הנאשם לעונשים הבאים:

- א. 12 חודשי מאסר. הנאשם יחל בריצוי מאסרו בתום 45 יום מהיום. במידה ויוגש ערעור ב"כ הנאשם יודיע לבית המשפט ופסק הדין יעוכב עד תום שמיעת הערעור.
- ב. פסילה למשך 15 שנה. הפסילה תחושב מיום בו הפקיד הנאשם רשיונו היינו מיום 5.6.12.
- ג. 10 חודשי מאסר על תנאי ל- 3 שנים והתנאי יחול על עבירות של נהיגה בפסילה ונהיגה ללא רשיון נהיגה תקף.
- ד. קנס בסך 360 ₪ או 3 יום מאסר. הקנס ישולם עד ליום 1.9.14 ולא ירצה הנאשם 3 יום **במצטבר** למאסר שהוטל.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בירושלים בתוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, י"א אייר תשע"ד, 11 מאי 2014, במעמד
ב"כ גב' ענאן איוב מתמחה בפרקליטות מחוז ירושלים, הנאשם
עמוד 2

ובא-כוחו עו"ד יונתן קיוול.